

dwars

studentenblad van de
Universiteit Antwerpen

nummer 4
april 2002
jaargang 1

Een tijdje geleden kregen we een oproep van *Katrijn Putteneers*. 🍷 Zij daagt iedereen, die iets in en rond de UA publiceert (inclusief *dwars*), uit om dat volledig in ons allereigenste taaltje, jawel het Nederlands, te doen. 🍷 En wat blijkt, dat is 'pretty difficult'. 🍷 Maar een poging kan geen kwaad. Dus, good luck to everybody!!! 🍷 Om tegelijkertijd al die Engelse termen beter te begrijpen kan je de nieuwe site van *Oxford University Press* eens raadplegen – waaronder *The Oxford English Dictionary*. 🍷 Definities, feiten, vertalingen en citaten in overvloed. 🍷 Je zal er wel iets voor over moeten hebben, want de informatie is niet gratis: <http://www.oup.co.uk>. 🍷 Versta je onder leuke tijdsbesteding toch iets anders en ben je een beetje beperkt in je budget, probeer dan eens een diner voor slechts 5,21 euro! 🍷 Dat kan namelijk in *La Cuisine*. 🍷 Door hier je eten te verorberen, steun je tevens

studenten uit kansarme gezinnen die via een leerwerkproject bij het restaurant aan de slag zijn gegaan. 🍷 Adres: Kloosterstraat 5, 2000 Antwerpen, tel.: 03-2264271. 🍷 Open op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag, 17-20 u. 🍷 Fans van Harry Potter en Lord of the Rings: opgelet! 🍷 Het is de hoogste tijd om naar Australië te verhuizen, want daar kun je aan de *Universiteit van Adelaide* aan je nieuwe studie beginnen: tovenarij, hekserij en sjamanisme. 🍷 Opgeruimd staat netjes! 🍷 *Pim Fortuyn* zal opgelucht zijn. 🍷 Nee, hij is geen racist, geen fascist en wil niet met *Filip Dewinter* geassocieerd worden. 🍷 Een partijprogramma heeft hij wel (zo oordeelt ook het NRC-Handelsblad), alleen kent hij het zelf nog niet. 🍷 In zijn leidraad voor een *Leefbaar Rotterdam* (zijn eigen partij) pleit hij dan ook voor meer blauw op straat: 'net als de andere partijen wil Leefbaar Rotterdam

meer blauw op straat.' 🍷 Toch, in een interview met het *Rotterdams Dagblad* is hij van een andere mening: 'maar de oplossing zit 'm niet in meer blauw op straat, zoals andere partijen roepen.' 🍷 Lees na op <http://www.leefbaarrotterdam.nl/> en <http://www.rotterdamsdagblad.nl/>. 🍷 I rest my case. En beloofd, de volgende keer zal laatste in correct Nederlands zijn. 🍷 Over talen gesproken. 🍷 Een van onze eindredacteers gooide seconden voor de deadline volgende tekst binnen. 🍷 "Ik zou nog even een voor mij heel heet hangijzer willen aanraken, waar ik in *dwars* 5 absoluut en unbedingt een artikel wil over brengen." 🍷 "Eigenlijk zou er ook reeds in *dwars* 4 nog 44 karakters moeten komen over het nieuwste plan van ons Marleentje." 🍷 "Wir wollen Deutschunterricht auf der Schule." 🍷 In ons volgende, en laatste nummer dit academiejaar, klaar-blijkelijk ongetwijfeld meer daarover.

Inhoud van dit nummer

- 2 SMS & colofon.
- 3 Editoriaal
- 3-4 Rectoren als worstendraaiers
- 5 Met z'n allen naar de rechtbank
- 5 Uit de Vlaamsche persen
- 6 Kabaal over migranten
- 7 150 jaar UFSIA: een verslag
- 8 Brief uit de VS: poedelnaakt
- 9 Column: It's educational
- 10 SpoopSurd
- 11 Amerika-geilheid
- 11 Als het kriebelt moet je gaan
- 12-13 CultuurStrookjes
- 14 Puzzel (met cultuurprijzen)
- 14-15 CultuurSMS
- 15 Nekka-Nacht 2002
- 16 De UA-keukens

Colofon *dwars*

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten.

Het verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op de UA-campussen RUCA, UFSIA en UIA.

Huidige oplage: 3500 exemplaren.

V.U.: *Jan Adriaenssens, Groenenborgerlaan 171, B-2020 Antwerpen*.

Drukkerij: *De Coker, Hoboken*.

Hoofdredactie: *Jan Adriaenssens*.

Eindredactie: *Kristof De Pooter, Matthias Debruyn, Kris Hameeuw, Ewald Peters, Joost Van De Putte en Karen Van Dijck*.

Redactie: *Michèle Blockhuys, Pieter Capiau, Mirella Gobati, Katleen Jaspers, Els Lenaerts, Thomas Vanhees, Wouter Van Houtte en Tomas Verachtert*.

Vormgeving: *Jan Adriaenssens*.

Fotografie: *AMOZ en Kelly Dorekens*.

Puzzelredactie: *Raf Bocklandt*.

Illustrator: *Michèle Blockhuys*.

Werkten mee aan dit nummer:

Jacques Tempère, Wim Vanroose, Bart Windels.

Reporters gezocht

Inderdaad, de *dwars*-redactie is nog steeds op zoek naar extra krachten. Stuur ons een berichtje op dwars@ua.ac.be.

Medewerkers kunnen we op alle gebied gebruiken: gastschrijvers, illustratoren, boeiende mensen, fotografen, personen met een mening, rasschrijvers,...

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt het recht om ingezonden stukken in te korten, of niet te plaatsen.

Jaarabonnement per post:
10 euro (studenten), 15 euro (anderen)

Correspondentieadres:
*dwars - studentenblad UA
Groenenborgerlaan 171
B-2020 Antwerpen*

dwars@ua.ac.be
<http://www.ua.ac.be/dwars/>

Er worden veel woorden vuil gemaakt aan het fenomenale gebrek aan maatschappelijke betrokkenheid van de studenten: we komen niet meer op straat en we denken alleen maar aan de frivolere uitspattingen des levens. Meestal zijn die klagers zelf studenten. Ze zijn blijkbaar de mening toegedaan dat ze door dat gezeur een positieve stimulans geven aan zij die écht op zoek zijn naar een vruchtbare omgeving voor hun sociale en culturele ontwikkeling. Woorden zijn tot veel in staat, laat ze dan ofwel uit het hart komen, ofwel gewikt en gewogen zijn. Oeverloos gelul is hermafrodiet.

In het allereerste nummer van *dwars*, dat in november uitkwam, ontkende de rector-voorzitter dat de Universiteit Antwerpen slechts een provincieuniversiteitje is. Ikzelf heb hier echter lange tijd rondgelopen met een onvoldaan gevoel, op zoek naar die universele geest die elke bewogen student met zich mee zou moeten dragen. Je gaat me niet horen beweren dat ik hem gevonden heb, maar ik merk vorderingen. Ik verklaar me nader.

Vooreerst heeft de hoogstnoodzakelijke eenmaking van de UA daar veel mee te maken. De splitsing van kandidaats-

en licentiaatsstudenten, met daartussen een kloof van een half uur fietsen, is nefast voor de studiegeest. De campus-Wilrijk (we noemen die voorlopig nog UIA) werd de nieuwe academische thuis van studenten die net in het centrum (UFSIA) of op de Groenenborger- of Middelheimcampus (RUCA) hun draai hadden gevonden. Er zal nog veel verhuisd moeten worden, zeker bij de wetenschappen en de geneeskunde waar dit niet vanzelfsprekend is, maar de evolutie is alleszins uiterst positief.

Ook de stad draagt haar steentje bij. De wens om van 2004 het Jaar van de Student in Antwerpen te maken, heeft een krachtig potentieel. De ambities zijn er wel: zo wil men in het centrum de studentenbuurt beter uitbouwen. Dat zal nodig zijn als tegen dan zestig procent van de UA-studenten in datzelfde centrum les volgen. Hopelijk loopt die doorgedreven samenwerking tussen universiteit en stad niet op een sisser af.

Initiatieven moeten nog altijd van studenten zelf komen. En dat gebeurde en gebeurt ook. Als ik iets geleerd heb van mijn onvoldaan gevoel, is dat ik beter had moeten zoeken. En minder had moeten klagen.

Jan Adriaenssens

editoriaal

Hallo?

Worst of gene worst

De eenmaking is nabij

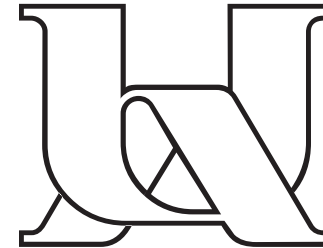
“Het wordt tijd dat we korte metten maken met al dat gezeur rond de eenmaking van de Universiteit Antwerpen,” moeten de vier rectoren gedacht hebben. Hoewel je nu te pas en te onpas over de UA hoort spreken, is deze op papier voorlopig slechts een samenraapsel (ze noemen het een “confederatie”) van drie instellingen, namelijk het RUCA, de UFSIA en de UIA. Elk van die drie heeft daar momenteel zijn eigen structuren, eigen studenten, eigen gebouwen, eigen karakter en vooral haar eigen willetje.

Het heeft heel wat voeten in de aarde om die drie verschillende instellingen te laten samensmelten. Zowel het RUCA, de UFSIA als de UIA moeten worden opgeheven en ze moeten overgaan in die nieuwe UA. Vooreerst moeten dus de Raden van Bestuur (op RUCA en UIA) en de Algemene Vergadering (op UFSIA) het eens zijn met de verse structuur van die eengemaakte universiteit. Daarna moet er ook nog een nieuw decreet door het parlement geraken dat de oprichting van de UA, en de bijhorende neveneffecten, wettelijk vastlegt.

Begin maart zijn de vier rectoren het na een epische strijd eens geraakt, en met hen het uit hoge pieten bestaande Bureau

UA. Ze hebben nu een voorstel klaar (“ontwerpovereenkomst houdende handvest van oprichting van de eengemaakte Universiteit Antwerpen”) waarover ze het met z’n vieren eens zijn. Nu is voor hen de heldhaftige taak weggelegd om deze overeenkomst, ze noemen het “een goed voorstel”, met hart en ziel te verdedigen in hun eigen instellingen.

Op de volgende geven we een kort overzicht van wat er in dat voorstel zoal te vinden valt, en hoe het zit met de studentenvertegenwoordiging. Rector-voorzitter Francis Van Loon geeft er tekst en uitleg bij.

Loopt verder op de volgende pagina.

Raad van Bestuur

Dit is een raad van toezicht, met welbepaalde vaststaande bevoegdheden (zoals bijvoorbeeld de benoeming van proffen, assistenten en dergelijke).

Samengesteld uit: het rectoraat, 3 ZAP (1 humane, 1 geneeskundige, 1 exacte), 3 ZAP, 3 AAP, 3 ATP, **3 studenten**, 3 externen (gecoöpteerd door de raad), 3 bijzondere externen (1 aangeduid door de minister van onderwijs, 1 door de gouverneur, 1 door de provinciaal van de sociëteit van Jezus).

Noot: het voorzitterschap van deze raad mag niet in handen zijn van iemand uit het rectoraat, dus ook studenten maken kans op deze benoeming (voor vier jaar weliswaar).

Bestuurscollege

Houdt de dagdagelijkse leiding van de universiteit in handen.

Samengesteld uit: rectoraat, algemeen beheerder, 1 ZAP, 1 AAP, 1 ATP, **1 student**.

College van beheer

Dagdagelijks beheer van de universiteit op administratief, technisch en financieel vlak.

Samengesteld uit: de algemeen beheerder en twee beheerders (deze laatsten hebben ook zitting in het bestuurscollege, met raadgevende stem).

College der decanen

Adviesorgaan van de faculteiten

Samengesteld uit: de decanen van de faculteiten of gelijkgestelde instellingen.

UZA

Voor het Universitair Ziekenhuis (UZA) zijn er analoge beheersorganen uitgewerkt.

Verklaring afkortingen

Assisterend Academisch Personeel (AAP): assistenten

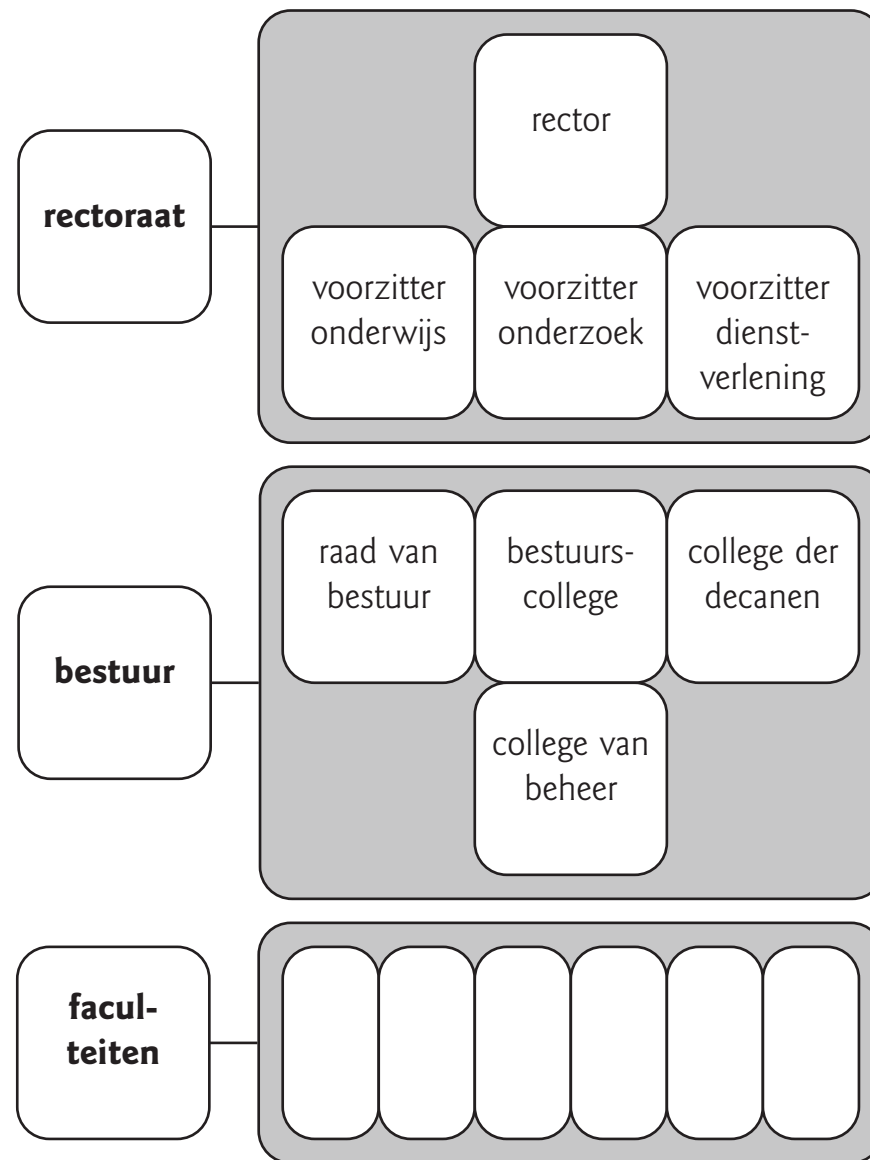
Zelfstandig Academisch Personeel (ZAP): proffen

Administratief en Technisch Personeel (ATP): secretaressen, magazijniers,...

Wat betreft de vertegenwoordiging van de studenten merkt de rector-voorzitter op dat ze tot in de hoogste organen van de UA vertegenwoordigd zijn, met evenveel gewicht als gewoon ZAP, AAP en ATP. Men wil nog wel een soort "kamer van studenten" op te richten, die als centraal aanspreekpunt voor de academische overheid zal fungeren. De toekomst zal hierover meer duidelijkheid moeten brengen, maar na de paasvakantie gaan de besprekingen van de academische overheid met de studentenvertegenwoordigers (UNIFAC, ASK, STUWER) reeds van start.

het voorstel der rectoren

De nieuwe UA

Jan Adriaenssens

Klacht in verband met pesterijen op het werk

Rectoren en prof naar de rechtbank

Twee en een half miljoen euro, in de oude munt al snel zo'n honderd miljoen. Dat is het bedrag waarvoor ene George Van Mellaert zijn oud-collega Jean Laenens, professor gerechtelijk recht aan de UA, dagvaardt in een zaak over pesterijen op het werk en laster en eerroof. Niet enkel professor Laenens, ook rectoren Van Steenberge en Van Loon worden voor de rechtbank van eerste aanleg in Antwerpen verwacht.

George Van Mellaert was vier jaar lang assistent bij professor Laenens toen hij zijn assistentencontract, mede door een negatief advies van prof. Laenens, niet verlengd zag. Daarbij zou hij onder druk gezet zijn om ontslag te nemen, werden zijn bevoegdheden ingetrokken en werd hij naar eigen zeggen ook beschuldigd van het verduisteren van

geld, een aantijging die later door de boekhouding werd ontkracht.

De problemen zouden ook begonnen zijn toen Van Mellaert lid wilde worden van de International Association of Procedural Law, mogelijk tegen de wil van professor Laenens in, zelf voorzitter van de Vlaamse juristenvereniging.

Schaarse commentaar

Professor Laenens zelf zit vooral verveeld met de zaak. Zijn schaarse commentaar valt echter te verklaren. In dergelijke zaken over laster en eerroof en pesterijen op het werk, kan alles wat hij zegt natuurlijk tegen hem worden gebruikt. Wel zegt hij duidelijk dat de heer Van Mellaert na het negatief advies op eigen houtje ontslag heeft genomen, zonder dat op hem enige druk werd uitgeoefend. Waarom de oud-assistent verzwijgt dat hij ten tijde van het aflopen van zijn assistentencontract al als advocaat-stagiair aan het werk was en daarom nog nauwelijks op de universiteit verscheen, is professor Laenens

ook niet geheel duidelijk.

Reputatie ter zake

De heer Van Mellaert heeft trouwens een reputatie in dergelijke zaken. Zo kreeg hij vorig jaar gelijk voor een Brusselse arbeidsrechtbank in een geschil met zijn vroegere werknemer over een ontslagpremie nadat hij daar aan de deur was gezet. Ook in die zaak diende hij zichzelf te verdedigen wegens gebrek aan bereidwillige confraters.

De uitspraak is intussen voor onbepaalde duur uitgesteld omdat de verdediging vroeg dat de correctionele rechtbank in dit geval met drie rechters zou zetelen, wat mag maar ongebruikelijk is. Wordt zeker vervolgd.

Matthias Debruyne

Uit de
Vlaamse
studentenpers

“Moreel zou ik een lineaire kotbelasting niet kunnen verdedigen. Maar ook ik moet soms beslissingen verdedigen waar ik zelf bedenkingen bij heb en geld gaan halen waar ik het zelf niet zou halen. Het is altijd geven en nemen in een coalitie, anders wordt een stad onbestuurbaar.”

Freya Van den Bossche in Schamper, gevraagd naar haar mening over de kotbelasting die de stad Gent wil invoeren.

“De Vlaamse showbizz is een integraal onderdeel van de Vlaamse cultuur. Ook de popscene en de rockscene maken deel uit van de Vlaamse cultuur. Mijn voorstel voor veertig procent muziek van eigen bodem is een poging om onze artiesten een kans te geven. Wanneer Jan Hautekiet (nethoofd Studio Brussel, nvdr) geen oor heeft voor anderen en zelf bepaalt wie of wat wordt gedraaid, dan vrees ik dat een kwotum de enige oplossing is. Die muziek mag Engelstalig zijn, het mag

zelfs Marokkaanse muziek zijn, je m'en fous, zolang het maar mensen zijn van eigen bodem en de muziek hier gemaakt is zodat we onze muziekbusiness in leven kunnen houden. Waarom zou een beginnend artiest geld of energie investeren als niemand zijn werk uitbrengt of laat horen?”

Margriet Hermans in Veto, over haar omstreden voorstel om een kwotum voor muziek van eigen bodem op te leggen aan de Vlaamse radiozenders.

¡Kabaal! laat van zich horen

Visie op migrantenstemrecht

De vraag of migrantenstemrecht op gemeentelijk vlak een positieve bijdrage kan leveren aan het democratisch gehalte van een beleid werd recentelijk behandeld door ¡Kabaal! gedurende een van de wekelijkse lunch-debatten (iedere vrijdag van 13.00-14.00 u in lokaal R009 op de UIA-campus). De onderstaande tekst kan beschouwd worden als een beknopte samenvatting van het integrale debat.

Vooreerst dienen een aantal bedenkingen gemaakt bij de problematiek van het migrantenstemrecht op gemeentelijk vlak. Zo kan men de vraag stellen wie eisende partij is in het debat. De allochtone bevolking als dusdanig? Veeleer wordt de indruk gewekt dat er eerder gewag kan gemaakt worden van enige politieke stuntvorming georganiseerd in de schoot van bepaalde politieke partijen.

Voorts moet worden geattendeerd op het feit dat het in casu de toekenning van een recht betreft aan alle niet-EU-onder-

danen die een bestendig verblijf genieten in België, daar waar autochtone Belgen nog steeds geconfronteerd worden met een opkomstplicht. Op die manier ontstaat er een manifeste schending van het gelijkheidsbeginsel zoals geponeerd in de Belgische grondwet, daar er voor een verschil in behandeling tussen autochtonen

“Zo kan men de vraag stellen wie eisende partij is in het debat. De allochtone bevolking?”

en allochtonen bezwaarlijk een redelijke verantwoording kan gevonden worden.

Het principiële argument dat door de voorstanders van het invoeren van migrantenstemrecht wordt gehanteerd, is de democratische terugkoppeling die erdoor gecreëerd zou worden. Democratie is immers steeds, naast het vertolken van de stem van een meerderheid, ook essentieel het beschermen van de rechten van de minderheid. Door het invoeren van migrantenstemrecht wint een beleid aan feitelijke legitimatie aangezien haar potentiële representativiteit toeneemt.

Echter, democratie is steeds ook een kwestie van engagement. Engagement impli-

ceert een weten waarvoor men stemt, gekoppeld aan een verantwoordelijkheid voor de daaruit voortvloeiende consequenties. Bij het toekennen van stemrecht aan migranten die vaak de Belgische landstalen niet machtig zijn, wordt men op onvermijdelijke en noodzakelijke wijze geconfronteerd met een gemis aan voormelde vereiste. Allochtonen kunnen immers niet op een vrije en onafhankelijke wijze hun politieke mening kenbaar maken zonder gedegen taalnotie van Nederlands, Frans of Duits.

Daarnaast kan ook gewezen worden op het bestaan van de zogenaamde “Snel-Belgwet”, waardoor haast iedere vreemdeling binnen een relatief korte tijdspanne de Belgische nationaliteit en een stem kan verkrijgen.

Concluderend kan men stellen dat het een problematiek betreft die uitermate affectief geladen is en waarbij eerder een beperkt aantal rationele argumenten gehanteerd wordt.

Pieter Capiau

<http://www.kabaal.org/>

¡KABAAL!

150 Jaar Ufsia

Om niet snel te vergeten

Naar aanleiding van het honderdvijftigjarige bestaan van UFSIA en RUCA organiseerde de overkoepelende UFSIA-studentenvereniging Unifac op 14 maart allerlei activiteiten op en rond de campus. Van hindernissenbaan over muzikale optredens tot lezingen van gerenommeerde sprekers: zelfs de meest veeleisende student vond zijn gading in het aanbod; dwars verslaagt het beste voor u.

Lachen in de kelder van de Jezuiten

Het grappige gedeelte van de 150 jaarfeestiviteiten speelde zich af in de kelder van de Ufsia. Nadat men zijn claustrofobie overwonnen had, kon men er genieten van twee hoogstandjes die de buikspieren krampen bezorgden. Om vier uur kon men de 3Men-X zien. Zalig gewoon! Al degenen die er bij waren, zullen het beamen.

Wie er niet bij was, heeft echt wel iets gemist. Improvisatie van de bovenste plank. Ik heb me trouwens laten vertellen dat Jan (de man met het grijze haar) wereldkampioen improvisatie is. Dat zegt toch wel genoeg over het niveau. Om half zes

kwamen Thomas Smith en Nigel Williams. Kort samengevat kwam de Stand up-comedy neer op : seks, Jezuiten, seks, getuigen van Jehova en seks in een christelijke kapel!

Dit cultureel hoogstandje was wel goed georganiseerd. Iets wat we niet kunnen zeggen van de film 'Ad Fundum' met een bespreking zonder acteurs.

Tom Van Bouwel had nu wel een reden: zijn vrouw was aan het bevallen.

Katleen Jaspers

Chris Van den Wyn-gaert zet uiteen

Prof. Dr. Chris Van den Wyngaert heeft rechten en criminologie gestudeerd aan de Vrije Universiteit Brussel, welke studies ze vlot wist te combineren met een opleiding aan het conservatorium. Als professor heeft ze zich verregaand toegelegd op de studie van het internationaal strafrecht en strafprocesrecht.

Verdere faam heeft ze bij het grote publiek verworven doordat ze fungeerde als vice-voorzitter in de commissie Franchimont en herhaaldelijk zetelt als ad hoc-rechter in het Internationaal Gerechtshof in Den Haag.

Op 14 maart gaf ze, in het kader van de feestdag op de UFSIA, een interessante uiteenzetting waarbij ze het algemene belang van internationale verdragen in het kader van een streven naar een internationale eenmaking van strafrecht en strafrechtspleging benadrukte. Onze redactie hoopt haar persoonlijk te kunnen begroeten in het volgende nummer waarbij de vraag naar internationalisering ongetwijfeld verder zal worden uitgespit.

Pieter Capiou

Lezing door de manager van het jaar

Theo Dielissen, ooit nog Belgisch kampioen basketbal, staat vandaag aan de top in het Belgische bedrijfsleven. De UA-socioloog sprak, in het kader van de feestelijkheden op de Ufsia, tot de studenten van de faculteit TEW en tot alle andere geïnteresseerden in de nagelnieuwe aula rector Dhanis.

Als CEO van Real Software, Belgisch leider inzake procesautomatisering, overliep Dielissen de crisis waar hij zijn bedrijf veilig doorheen loodste. Hij kreeg hiervoor eerder dit jaar de prestigieuze erkenning 'manager van het jaar'. Verder werd er nog een korte film getoond met de belangrijkste mensen die Real Software overeind hielden in de woelige periode – deze leek echter vooral publicitair ipv informatief bedoeld. Tenslotte zette Dielissen nog kort de toekomstplannen van het bedrijf uiteen, en was er nog ruim de tijd voor een aantal vragen.

Over inhoudelijke details wil ik hier niet uitwijden, dat zou ons te ver brengen. Moge het echter duidelijk zijn : de afwezige wiens economische kijk enigszins verder reikt dan zijn neus lang is, had ongelijk. Al was het maar door de gratis vaten die Real Software na de lezing gaf.

Kristof De Pooter

Poedelnaakt

Brief uit de VS

Hoi.

Ik was rustig aan het werken, vrijdag. Rond middernacht stap ik op, want een Ier genaamd Mickey heeft me beloofd te tonen waar ge de beste Guinness kunt vinden. Op mijn weg door Harvard Yard komt er een naakte studente voorbijgelopen. Poedelnaakt. Ik blijf verbouwereerd staan, mijn mond tot op mijn voeten, mijn ogen op en neer bewegend op het tempo van haar borsten. Ik ben nog niet half bekomen van dit schouwspel, of ik zie verderop een ganse troep blote studentes op mij komen toelopen: jong, knap, en zonder een vezel kleding aan hun lijf.

Ik val op mijn knieën en dank de Heer. Ik moet gestorven zijn en in de Hemel beland. Ik herinner me geenszins hoe ik gestorven ben, maar dat is wel het laatste waar ik op dat moment aan denk. Misschien droom ik, maar hé, voor dit soort dromen wilt ge wel blijven slapen. Edoch, het vrouwvolk loopt mij straal voorbij.

Ik moet dus nog in leven zijn.

Uit het duister voor mij doemt weer een groepje lopers op, met fakkels. Ik tuur hoopvol naar het naderende groepje. Het is een troep naakte fakkelzwaaiende

mannen die op mij komt afgelopen.

Ben ik dan toch dood, en in de Hel beland?

Net wanneer ik wil weglopen, de vrouwen achterna, merk ik dat er ook nog aangeklede mensen in de buurt zijn. Die waren me eerst niet opgevallen (tja...). Ik klamp me vast aan een van de zeldzame aangeklede studentes die het schouwspel bekijken, en vraag wat er aan de hand is. Pas wanneer de tros bengelende mannelijkheid is voorbijgelopen, kan ze spreken. Het blijkt dat er in Harvard een traditie

“Spijtig dat ik geen fotoapparaat bij had, ik zou nog geld kunnen verdienen.”

is, waarbij de nacht voor het begin van de examenperiode, om middernacht, de schachten in “hunnen blekke” vijf toerkes rond de Harvard Yard lopen. “Streaking” noemen ze dat. Ze dragen fakkels en er gaat ook een vlag rond. Ge moet weten dat het zo’n -5 vriest en er sneeuw ligt en het waait. Vorig jaar was het om en bij de -20. Goe zot zijn ze, die Amerikanen.

Zo defileerden ze daar dus nog een tijdje voor mij, de zonen en dochters van Amerika’s rijkste en invloedrijkste families. De jongste verwaande telgen van de

Rothschilds en de Kennedy’s, door pappie gestuurd naar de Harvard Business School of de Harvard Kennedy School of Politics, en gelogeerd on-campus. Nu als schachten bij een doop, opgejaagd door de Seniors. Misschien zat er een toekomstige president, of een toekomstige Madeleine Albright tussen. Spijtig dat ik geen fotoapparaat bij had, ik zou nog geld kunnen verdienen.

Ik zie ze dat nog niet direct invoeren in den UIA. Alhoewel... een van de legendes rond het fysicadepartement is dat een der meer bekende proffen dat ooit ook heeft gedaan, in zijn adamskostuum rond het RUCA lopen.

Naakt rond campus lopen in de vrieskou, Bush als president,... ik vraag mij af welke waanzin ik nog ga meemaken hier.

Jacques

Jacques Tempère is post-doc onderzoeker aan het departement natuurkunde van de UA. Momenteel verblijft hij in Boston, aan Harvard University

Op pagina 11 serveert Wim Vanroose —onze andere brieven-schrijver uit de VS— enkele kritische kanttekeningen terzijde en ter zake.

1. De we
alles, wa
geval is.

foto AMOZ

ereld is
t het

–Ludwig Wittgenstein,
Tractatus Logico Philosophicus

It's educational

column

Toch is het niet zoals ik me het had voorgesteld. Dat studeren. De beelden uit het journaal hadden me een idee gegeven en dan valt zoiets in werkelijkheid vaak een beetje tegen. Dat wist ik ook wel, maar toch had ik er zin in me te voegen bij dat segment van de maatschappij met die heerlijke reputatie.

Wij worden immers de veranderaars genoemd, de strijd bare generatie. Taliban betekent 'studenten' en is een uit de hand gelopen studentenvereniging, in China lieten studenten zich in de vorige eeuw met tientallen afslachten op het plein van de hemelse vrede. Albanië, Roemenië, Mexico, Korea. Sprongen voorwaarts worden keer op keer geïnitieerd door studenten, door jonge mensen met visie, met engagement. Een paar generaties geleden in 1969 kwamen de studenten in Parijs, Amsterdam, Londen in opstand. Traan gas, honden, gummiknuppels. De splitsing van de Leuvense universiteiten is een bevochten feit, de Maagdenhuisbezetting meer dan een romantische herinnering. Het woord 'studentenrevolte' is sindsdien terug te vinden in de dikke Van Dale.

Maar goed, de huidige realiteit is anders. Studeren heeft niets met de samenleving te maken. Het gaat over u en over u alleen. En ziet u zichzelf al op de bres staan, stenen naar een cordon van de oproerpolitie gooien? Dat dacht ik ook. Als je de universiteit bezet, zijn ze vast en zeker minder soepel tijdens de deliberatie en als je ruzie krijgt met de politie, staat dat niet mooi op je CV. Molotov-cocktails zijn

“Als je je netjes gedraagt, zal je echt niets overkomen. De samenleving zorgt goed voor haar studenten.”

zelfmoordwapens in onervaren handen. En overigens, waar valt nu nog voor te vechten? Er bestaat toch geen onrecht in Vlaanderen, geen politieke instabiliteit? Ons land is op bevel van Amerika juist in oorlog met mensen die in opstand komen tegen hun situatie. Wat valt er aan te vechten? Als je je netjes gedraagt, zal je echt niets overkomen. De samenleving zorgt goed voor haar studenten.

Trouwens, ik heb het al zo druk. Er wordt zoveel van je geëist deze dagen, de ene filmweek is nog niet achter de rug of de volgende Go-kart race staat al weer voor de deur, de ene TD zit nog in de benen en de volgende cantus dient zich al aan. En

dan moet je tussendoor ook nog studeren en ook nog examens afleggen. De tijd dat de examens tussen de vredesdemonstraties door werden gepland, ligt ver achter ons.

Denkt u ook als u zo een Chinese studentenwoordvoerder de pers te woord ziet staan 'Wat studeer je dan? Dit jaar weer tweede zit, zeker?'. Na alles wat er al van je verwacht wordt (volwassen worden in deze wereld is een opgave), zou je nu ook nog eens engagement moeten tonen. Dat kan ik me niet veroorloven, daar heb ik de tijd en de energie niet meer voor. Engagement is een luxeproduct geworden in deze wereld. Het allerergste zijn mensen die zonodig moeten vinden dat jij een mening moet hebben over vanalles en dat jij je moet binden aan vanalles. Verachting en morele arrogantie als wapens. Laat ze ons met rust laten. Ik heb al genoeg aan mezelf. Laat het verbeteren van de wereld aan de wereldverbeteraars, de politiek aan de politici en het studeren aan de studenten. Nee, pas als er niets meer valt te halen, zien ze mij weer op straat.

Joost van de Putte

Dit vervolghet verhaal heeft als doel de feedback van uwentwege wat aan te zwengelen. Na dit luchtig stukje tekst te hebben doorgelezen, maakt u een keuze uit de drie voorgestelde kandidaten en u bepaalt eveneens welk personage door hem of haar in de volgende aflevering moet worden vervangen. De redactie wacht vol spanning op uw talrijke reacties en zal daaruit besluiten wie wordt geliquideerd en wie diens plaats inneemt. We verwachten uw reacties op soapsurd@hotmail.com.

S o a p S u r d

Het Ene probleem is de wereld nog niet uit of er dient zich reeds een volgend aan. Na rijp beraad kwam de crew tot het besluit dat het vliegtuig overladen was. Er moest ballast overboord worden gegooid. Aangezien het gooien letterlijk te nemen viel, was er een schrijnend gebrek aan vrijwilligers. Het machtsgeile mannetje dat zijn danstent net ver onder de prijs had zien heengaan, nam direct het hoge woord en opperde, vanuit zijn recent gekweekte miss-fobie, dat het Ilse Demeulemeester was die moest springen. Ilse citeerde prompt een Antwerps dokwerker: "On ne naît pas femme, on le devient", hiermede de slachtofferrol van diegenen met een keurmerk in de billen gebrand bena-

Ann Demeulemeester

Fred Chaffart

drukkend. Als geboren democraten besloten ze erover te stemmen. Ook Leona was de mening toegedaan dat Ilse de op te offeren persoon was. Ze was immers een potentiële bedreiging in wording. Gesteld dat deze blonde stoot door een of andere democratische partij tot kandidaat-burgemeester werd gebombardeerd bij de volgende gemeenteraadsverkiezingen, zou dit haar positie in het gedrang brengen. Het feit dat ze dan zelf niet meer opkomt, verwerd tot een triviaal detail. Van Loon was tegen; als humaan iemand vond hij niet dat er dodelijke slachtoffers mochten vallen. Uiteraard was dit slechts een drogreden om de rest van het gezelschap van een terugkeer naar het Antwerpse te over-

Leona Detiège

La Esterella

tuigen. Hij was namelijk tot het inzicht gekomen, daar draait het aan de unif toch allemaal om, dat hij ergens in het Europese luchtruim zou hangen terwijl de caviaar-cantus ter gelegenheid van 150 jaar UFSIA en RUCA zou plaatsvinden. Als hij aan één ding intussen toe was, dan was het wel een stevige portie steurdрил, gevolgd door een flesje ... ad fundum om alles door te spoelen. Nog 1 keer lekker elitair doen vooraleer de marginaliteit der associaties zich aandient. Fred Chaffaert intussen kreeg er steevast een stuurknuppel bij zodra hij dacht aan zijn Inge Verv(l)otte. Wetende dat hij zich steeds verder verwijderde van zijn natte droomprinses en zo vrijspel gaf aan het duo oude bokken Lippens-Davignon, maakte hem zelfs in bezopen toestand depressief. Bij La Esterella vond Verstraeten wederom steun voor het wippen van Ilse. Hij had haar evenwel een hoofdrol moeten beloven in de eerstvolgende sessie Zundays, onder het motto 'bejaardenbloot met een feestelijk tintje'. Een zich bloot gevende La Esterella zou de nog niet verschoten vuurpijlen afsteken vanuit haar haardos. Dat leverde bovendien hoogstwaarschijnlijk een royale subsidie op van

Ilse Demeulemeester

K3

een andere Vogelende Mie. En als hij er een filmpje van zou maken waarin ook Karen, Kristel en Kathleen elkaar wat koddig kinderlijk kreunen zouden laten, dan zou zelfs Bertje wel bijspringen. Financieel dan. Als laatste verweermiddel tegen het democratisch verdict declameerde Ilse dat ze per se de laatste sacramenten wilde toegediend krijgen van een Hongaarse dominee. Ervan overtuigd dat haar hachje gered was, verbleekte ze toen La Esterella uit de toiletten aangestormd kwam met een WC-borstel en ontstoppingsmiddel. Het vooruitzicht menig veteraan te kunnen doen herrijzen, prikkelde haar brein dusdanig dat ze met dit wel erg valabel alternatief op de proppen kwam. Zat Ilse nu maar lekker thuis een of andere Piet aan de kook te brengen.

De kandidaten ter vervanging van een van de huidige personages zijn: Guido Belcanto, Alexandra Colen en Brabo.

Wie in? Wie uit? Maak uw keuze en stuur ze door naar soapsurd@hotmail.com. In ons volgend nummer gaan we door met een verse crew.

Walter Van Beirendonck

Brigitta Callens

Onze correspondent stelt zich vragen

Amerika-geilheid

Wat is eigenlijk het idee achter de bijdragen uit Amerika? Aan de ene zijde is het wel goed dat er berichten staan van oud studenten in het buitenland. Het zal de huidige studenten aanmoedigen wat meer de wereld te verkennen. Bovendien toont het dat de UA een goede opleiding geeft en de studenten met de wereldtop mee kunnen.

Maar aan de andere kant ben ik de Amerika-geilheid van de Belgen een beetje beu. Toen ik met Kerstmis op familiefest was, was iedereen ineens in me geïnteresseerd omdat ik momenteel in de VS woon. Daarvoor had geen enkele nonkel of tante naar me omgekeken.

Het is een slechte trend de maatschappij naar het Amerikaanse model te organiseren. Ik merk de gevolgen elke dag. Bijvoorbeeld, moest ik hier in Amerika geboren zijn, ik zou nooit een doctoraat kunnen halen. Omdat het universiteitssysteem een klassensysteem is. Een kandidatuur jaar (binnenkort bachelor in Europa) aan Boston University kost zo'n \$ 25.000 (omrekenen naar euro is gemakkelijk). De meeste van mijn collega's hebben zich diep in de schulden

gestoken om een doctoraat te halen. Je kan het vergelijken met een pilotenstudie in België. Het is dan ook niet voor niets dat de meeste onderzoeksinstellingen hier op Europeanen draaien. Hoeveel Nobelprijzen hebben de buitenlanders in de VS reeds gehaald? De echte Amerikanen verlaten meestal direct na hun doctoraat de universiteit. Waarom? Universiteiten en onderzoeksinstellingen betalen te weinig om de schulden terug te betalen. De enorme investering moet opbrengen.

Daarom zal ik me, als ik nog berichtjes schrijf, proberen te beperken tot materie die direct met de universiteit te maken heeft. Om uiteindelijk via de universiteit duidelijk te maken dat Amerika toch niet alles is.

Trouwens, Antwerpse of Belgische studenten kunnen echter niet altijd mee op dit internationaal niveau. Dit valt op als

ik zie wat mijn collega doctoraatsstudenten kennen. Ik moet echt heel hard werken om mee te kunnen.

Berkeley is ook niet voor niets een van de top uniefs. Van Antwerpen heeft hier nog niemand gehoord.

Wim Vanroose

En wat als het kriebelt?

Geen sport in Antwerpen

We hebben alles. Nee, niet echt alles. Toegegeven, geen psychologie of burgerlijk ingenieur, maar wie maalt daar nu echt om? We mogen eigenlijk gerust trots zijn, wij, de UA en de geassocieerde hogescholen. Als je naar Antwerpen komt om te studeren, kan je kiezen uit een rijk gevuld vijfsterrenbuffet. Wil je vertaler-tolk doen, of interieurarchitectuur? Of liever mechanica of zang of ergotherapie? De Associatie Antwerpen heeft echt alles. Alles... behalve sport.

Dat is natuurlijk niet de fout van de UA zelf, of van de Associatie en nog minder van de studenten. Eerder van ons aller Marleentje, hoor ik u natuurlijk luidop denken, en daar heeft u ergens wel gelijk in. Dergelijke materies worden immers centraal (lees: door de gemeenschappen) geregeld. De Vlaamse overheid bepaalt welke instelling welke diploma's kan uitreiken etc.

Nederland

Het Nederlandse systeem is anders: daar bepaal je als onderwijsinstelling zelf wat je aanbiedt. De echte fanatiekelingen kunnen het op de website van het Vlaams

Ministerie (<http://www.vlaanderen.be>) of in de bibliotheek van de UIA gerust eens opzoeken: het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap is duidelijk: geen sportopleiding in het Antwerpse.

Rijper

Natuurlijk kan zo'n decreet gewijzigd worden en dat hoeft niet eens zo moeilijk te zijn. Op de RUCA- en UIA-campus zijn voldoende faciliteiten, de vele Sinjoren die Leuven, Brussel of Gent opzoeken zouden er maar wat blij mee zijn. Zeker nu, met de hervormingen die op til zijn na Bologna, met de nieuwe studierichtingen die de UA vanaf volgend academiejaar mag inrichten, lijkt de tijd rijper dan ooit. Blijkbaar is de UA zelf nog niet rijp genoeg, en staat de Associatie nog in te kleine schoenen om de vereiste druk te kunnen uitoefenen. Grote broer Leuven kan er maar wel bij varen.

Matthias Debruyne

Over de nakende uitbreiding van onderwijsbevoegdheid van de UA in de toekomst meer in het volgende nummer van *dwars*. Voor zover we weten hoort sport daar niet bij.

India and U

Zit je met je gedachten al in het zonnige zuiden, bij felgekleurd katoen, voorbij de eerste lentekriebels? Tijdens de Awareness-week op UFSIA stond een onderwijsproject in India centraal, maar ook de Singel heeft aandacht voor dit complexe land. Proef tijdens het concertluik van haar festival India and U van het exotische India: nog tot 21 mei worden je drie Indiase grootmeesters en hun instrument voorgeschoteld. Grijp de kans om levende legende Vilayat Khan (°1922), die wegens zijn hoge leeftijd nog maar weinig publieke concerten geeft, aan het werk te zien op de Noord-Indiase tokkelluit. Als je nog nooit van bansuri-fluit, sitar, gayaki-stijl of tabla hebt gehoord, dan zal je als westerse mens zeker niet op je honger blijven zitten.

kvd

Concerten op vr 29 maart, wo 24 april en di 21 mei 2002, telkens in de Blauwe Zaal van de Singel. Voor meer info en tickets: de Singel, Desguinlei 25, 2018 Antwerpen-03/248.28.28 of op <http://www.desingel.be>

8 femmes

Amélie Poulin vertederde onlangs menig cinefiel hart. Nauwelijks is zij uit de zalen verdwenen, of onze zuiderburen komen reeds met een volgende fabuleux destin aandragen. *8 femmes* is een verrassende kruisbestuiving tussen film, toneel en musical, die baadt in een Frans sfeertje.

Het verhaal lijkt op het eerste gezicht even eenvoudig als de decors: de vader des huizes wordt vermoord aangetroffen en enkel één van de 8 vrouwen die hem omringden, kan de dader zijn. In hun onderzoek leggen de kletsende vrouwen echter veel meer bloot.

8 femmes van François Ozon met o.a. Cathérine Deneuve, Isabelle Huppert, Danielle Darrieux, Emmanuelle Béart,... nog in de zalen zolang ze hem draaien.

ep

ZE —al dan niet cultuurs

Bloedarm

In *Bloedarm* staat een gezin van vier centraal. Deze familie -waarvan het op zich al een wonder is dat ze bij elkaar zijn- valt in stukken uiteen, verteerd door foute ambities en dromen. Ze hebben slechts één ding voor ogen: weg met de armoede, iets worden, iets zijn, ... De voorstelling, geschreven door Sam Shepard, werpt een kritische blik op de Amerikaanse cultuur, politiek en economie. Ze laat de keerzijde zien van de American Dream.

Topacteurs zoals Jan Declair en Frank Focketyn staan op de planken van de Bourla. Deze productie van het Toneelhuis kan je enkel bijwonen van woensdag 22 mei tot zaterdag 1 juni. Voor reservaties bel: 03/224 88 44.

mb

es

Antwerpse— trookjes

L. King of pain

Deze productie door Het Toneelhuis is een moderne bewerking van Shakespeare's King Lear. In de bewerking van Peter en Luc Perceval wordt de oude Lear slechts aangeduid met L. Hij is een oude man in een ouderlingentehuis die zich in zijn toenemende ontoerekeningsvatbaarheid identificeert met de legendarische koning Lear. Het verval van de macht en het afnemen van de geestelijke en fysieke vermogens van koning Lear zijn in L. King of pain de verschillende stadia van het stervensritueel van de oude man.

L. King of pain is een internationale coproductie en wordt gedragen door enkele schitterende acteurs zoals Wim Opbrouck, Jan Bijvoet en Wolf Bachhofner. Verschillende spelers uit Duitsland, Nederland en België proberen een begrijpelijke poëtische kunsttaal te hanteren zodat het toneelstuk voor beide taalgebieden geschikt is.

mb

L. King of pain, van woensdag 1 tot zaterdag 4 mei EN van dinsdag 4 tot zaterdag 8 juni 2002 in de Bourla-schouwburg (Komodieplaats 18, 2000 Antwerpen), voor reservatie bel 03/224 88 44

Kus me!

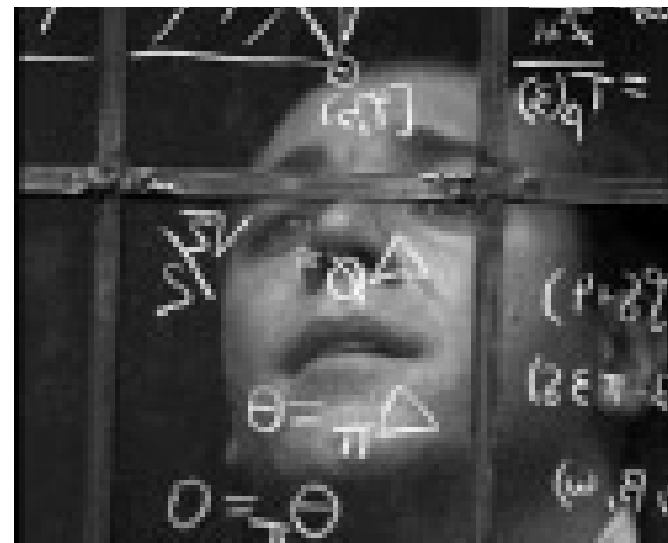
Nee, niet dat bekende boek van Bart Moeyaert. Wel een boek uit de Cosmopolitan reeks geschreven door Jenny Colgan. Het niveau ligt dus wel een stuk lager dan bij Bart Moeyaert. Je kan het vergelijken met Bridget Jones's Diary. Bridget is hier de freelance bloemiste Holly. Haar leven is een beetje een puinhoop. Ze is ervan overtuigd dat haar huisgenoot Addison de liefde van haar leven is. Hij doet 'iets' met computers en zit bijgevolg 24 uur per dag achter zijn beeldscherm. Een klein probleempje dus.

Holly's doel is dan ook om Addison buiten te krijgen en hem te kussen. Het boek zit vol absurde gebeurtenissen. Het einde is natuurlijk voorspelbaar. 'Kus me!' is in ieder geval eens iets anders dan al die boeken die 'je zeker moet gelezen hebben'. Ideaal voor tijdens de examens of op vakantie: niet nadenken en af en toe tot de conclusie komen 'shit, dat komt me bekend voor!'

'Kus me!' van Jenny Colgan uitgegeven door De Boekerij Amsterdam in 2001; ze schreef eerder ook 'Hebbes!'. Andere boeken uit de Cosmopolitan reeks vind je zeker in iedere zichzelf respecterende bibliotheek.

kj

A Beautiful Mind

John Forbes Nash, Jr. is een briljant wiskundige. Als doctoraatsstudent op Princeton legt hij de fundamenteën voor de moderne speltheorie, en staat op de drempel van een topcarrière. Maar net dan gaat het verkeerd. De geniale excentriekeling wordt overmeesterd door zijn eigen geest, en verliest zijn greep op de realiteit. De schizofrenie zal hem nooit meer loslaten. Mettertijd echter komt alsnog de grote erkenning waar Nash zijn hele leven naar streefde: in 1994 ontvangt hij de Nobelprijs voor economie; zijn grote verdienste is dat hij het onderscheid maakte tussen spelen met en zonder samenwerking. In de context van deze laatste beschreef hij het zogenaamde Nash-evenwicht. Zijn theorieën bleken later van grote waarde te zijn m.b.t. de studie van kartelvorming en vele andere economische domeinen.

Een aanrader voor al wie voeling zoekt met het buitengewone in de dagelijkse realiteit of gewoon eens een avondje wil snikken en snokken in de armen van zijn/haar geliefde.

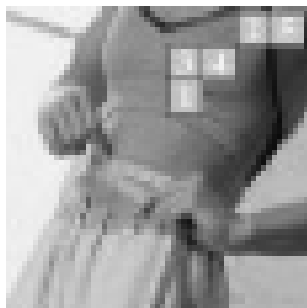
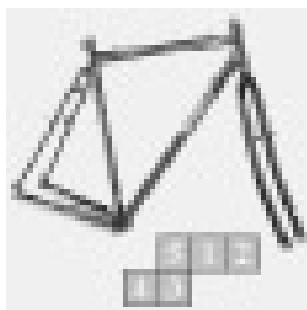
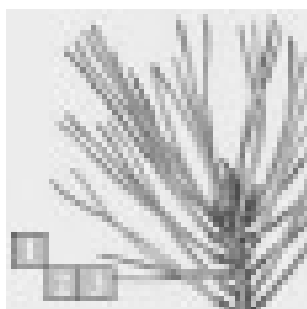
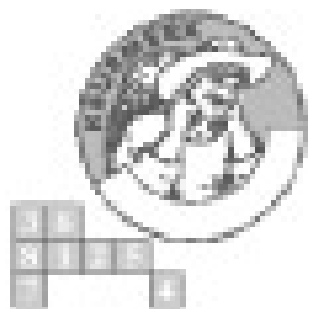
Naar het gelijknamige boek van Sylvia Nasar. Nu te zien in bioscopen over heel België.

kdp

raad je plaatje puzzelplezier

Elke afbeelding bepaalt een woord; vul dit woord volgens de cijfertjes in in het bijhorende puzzelstukje. Pas de puzzelstukjes in het vierkant (zonder ze te draaien) en beantwoord de vraag die verschijnt.

Prijzen? Vanzelfsprekend. Uit alle ingezonden (dwars@ua.ac.be) juiste antwoorden worden drie winnaars geloot. Zij gaan elk naar huis/kot met een cultuurcheque ter waarde van 12,50 euro!

Deze maand

We danken de dienst *Coördinatie Cultuur en Communicatie* van de Stad Antwerpen voor de puzzelprijs van deze maand: de drie cultuurcheques ter waarde van 12,50 euro. Los de puzzel op, en waag je kans.

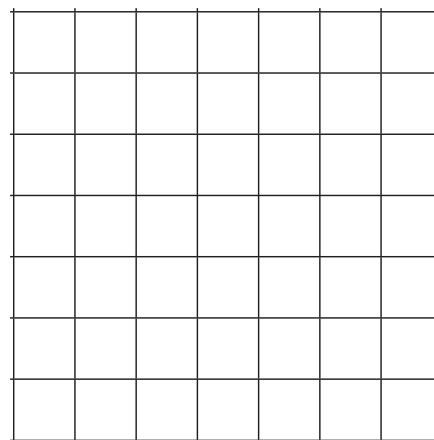
Vorige maand

Oplossing: Frieda Van Wijck.

Winnaars:

Jurgen Duyver (natuurkunde), *Katrijn Putteneers* (natuurkunde), *Erik Tjong Kim Sang* (Germaanse), *Jo Vandervoort* (farmacie).

Zij winnen elk twee toegangskaarten voor de Nekka-nacht 2002 (zie ook hiernaast). We zijn de organisatoren dankbaar voor deze gulle gift.

Cultuur

Nog tot zaterdag 4 mei kan je in het Fakkeltheater (Hoogstraat 12, A'pen) de wereldberoemde toneelvoorstelling 'De Vagina Monologen' bijwonen.

- ♥ Studentenkorting inclusief (kaarten kosten slechts 10 euro). Wat wil je nog meer?
- ♥ Reservatie op 03/233 95 54.
- ♥ De snelheidsduivels onder jullie moeten absoluut meedoen aan de ASK-STUWER Go-Cart Race; 27 maart (12.00u) op de RUCA-Middelheimcampus.
- ♥ Voor meer info zie: <http://www.ask-stuwer.be>.
- ♥ Toe aan wat humor?
- ♥ Ga dan op 27 maart (20.00u) naar Theater Het Klokhuis (regio A'pen) voor de *Comedy Corner Spit Spot* en geniet van een stand-up comedy avond.
- ♥ De wet van Murphy geldt altijd: ofwel is er niks te doen, ofwel vinden alle activiteiten op dezelfde dag plaats.
- ♥ Nog steeds op 27 maart: *Fashionnight* in de Red & Blue (20.30u). Een spetterende modeshow met merken als *Banana Moon*, *Timberland*, *Paul Frank*, *Dobber*, *Bjorn Borg*, *Shaka*, *Bjorn Verlinden* en *Monique Stam*.
- ♥ Tuurlijk, als student wil je ook wat (zie ons eerste

aanbod). 28 maart (20.30u) is aan de liefhebbers van *Lou Reed*, want *Guido van Camp* organiseert in het Keldertheater (regio A'pen) 'Berlin Lou Reed'; audiovisuele 'Underground' - een trip door Lou Reed's klassieker. ♥ Of, probeer eens een geheel andere "klassieker" en ga op 25 maart naar de Singel (20.00u) alwaar 'Der Tod und das Mädchen' van Schubert wordt gespeeld. ♥ Kaarten kosten 14 euro voor jongeren onder de 25 jaar en anders 19 euro. Zie voor meer info: <http://www.desingel.be>. ♥ Hoewel de lente nog moet gebinnen, kan het al handig zijn om reeds aan de aanstormende zomerfestivals te denken. ♥ Rock Werchter doet wat het gewoon is te doen: doodleuk in de examens vallen. ♥ Er blijven opties genoeg over om je te verzetten. ♥ Maar hoe doe je dat het goedkoopst? ♥ Door te werken op zo'n festival! ♥ En daar moet je tijdig bij zijn. ♥ Spreek al je contacten aan, en misschien scheur jij ons toegansticket wel op Dranouter, of verkoop jij ons een smos op 't Sfinks. ♥ Maar eerst de lentekriebels... Eerst die...

Meezingen in je moedertaal

Bij Nederlandstalige liedjes denken de meesten onder ons spontaan aan het genre van Bart Kaëll, Luc Steeno, Jo Vally en anderen die reeds het Kaf van de UIA onveilig hebben gemaakt. Maar men vergeet daarbij vaak dat er ook goede Nederlandstalige muzikmakers zijn. Nekka, wat staat voor Nederlandstalige Kleinkunst Antwerpen, zorgt ondertussen al negen jaar voor een forum waarop deze mensen hun ding kunnen doen.

Nadat Nekka zich vorig jaar met namen als Stef Bos, Johan Verminnen en Boudewijn De Groot meer richtte op de Nederlandstalige kleinkunst, krijgt dit jaar het cabaret de kans om het brede publiek te bereiken. Hiervoor rekent men op een centrale gast om de duimen en vingers bij af te likken: De Nieuwe Snaar. Jan De Smet en zijn mannen, die dit jaar hun twintigste verjaardag vieren en zich sinds de komst van een bassist een kwartet mogen noemen, zijn vrijwel bij iedereen bekend en behoeven aldus geen verdere presentatie.

Kommil foo

Voor het vleugje humor wordt ditmaal een beroep gedaan op enkele 'grootmeesters', met name de gebroeders Raf en Mich Walschaerts (beter bekend als Kommil

Foo), Freek de Jonge, Raf Coppens (winnaar Humo's Comedy Cup 1999) en De Schedelgeboorten.

Nekka-Nacht 2002

Verder prijken op de affiche de namen van Bart Peeters (zonder circus), Jan De Wilde, Flip Kowlier (winnaar van twee Zamu Awards dit jaar en verder bekend van de hiphopgroep 'T Hof van Commerce), Laïs en Troisoeur.

Jong talent

Ook nieuw, jong talent krijgt de kans zich te bewijzen met een heuse Nekka-wedstrijd midden maart in de Arenberg-schouwburg. Tijdens de finale krijgen zes finalisten de kans, naast andere prijzen, een optreden te winnen op de Nekka-Nacht.

Dit jaar krijgt het cabaret de kans om het brede publiek te bereiken.

Nekka-Nacht 2002 gaat door op vrijdag 19 april in het Antwerpse Sportpaleis, dit vanaf 20.30u. Tickets kosten tussen 16 en 29 euro (reductie mogelijk) en kunnen worden verkregen op het nummer 078/15 51 51.

Ons dagelijks brood **Een blik in de UA-keukens**

Op de UIA zijn het de vrolijke, dikkerds Hans en Ivo die de dienst uitmaken en u, als u dat wenst, ook een heuse pint voor de neus zetten, een optie die nog steeds ontbreekt op het RUCA (Groenenborger).

En dat is niet het enige waarop u in 't Kaf vergast wordt, want ten gepaste tijden geven Vlaanderens muzikale zonen en dochters een heus optreden ten beste. Ronkende namen als daar zijn Wendy Van Wanten, Eddy Wally, Zohra en zelfs K3 hebben 't Kaf reeds met een bezoek vereerd en, podiumbeesten als ze zijn, de sfeer voor menige uren gegarandeerd.

Op het RUCA (Groenenborger) gaat men voor de relatief koele, doch 'arty' stijl, waarbij het overigens een koud kunstje is om te achterhalen waar de inspiratie gehaald werd. Deze Mondriaanse strakheid van 'de passage' staat evenwel in schril contrast met de immer vrolijke 'kassamadam': ons aller schatje.

Rest ons nog de Agora, waar men naast een stevige pint ook de betere snack serveert. En dit tot in de latere uurtjes, alwaar de andere cafetaria's er meestal vroegtijdig de brui aan geven.

Ukent ze onderhand al wel, de studentencafetaria's. Elke campus is er eentje rijk en ze zijn al net zo verschillend als de campussen zelf. Nochtans dienen ze allen eenzelfde doel: de verdorste student van het nodige vocht voorzien en de occasioneel hongerige maag in meer of mindere mate dempen.

Twee foto's onderaan en in 't centrum: RUCA resto op de Middelheimcampus.

Twee foto's bovenaan: UIA resto in gebouw G.

Foto's AMOZ

